Пан Коцький

В одного чоловіка був кіт старий, що вже не здужав і мишей ловити. От господар його взяв та й вивіз у ліс, думає: «Навіщо він мені здався? Тільки дурно буду годувати. Нехай краще в лісі ходить». Покинув його, а сам поїхав.

Коли це приходить до кота лисичка та й питає його:

— Що ти таке?

А він каже:

Я — пан Коцький.

Лисичка каже:

— Будь ти мені за чоловіка, а я тобі за жінку буду.

Він і згодився. Веде його лисичка до своєї хати, — так уже йому годить: уловить де курочку, то сама не їсть, а йому принесе.

От якось зайчик побачив лисичку та й каже їй:

— Лисичко – сестричко, прийду я до тебе зранку в гості.

А вона йому:

— Є у мене тепер пан Коцький, то він тебе розірве!

Заєць розказав за пана Коцького вовкові, ведмедеві, дикому кабанові. Зійшлись вони разом, стали думати: як би побачити пана Коцького, — та й кажуть:

Pan Kotski // the Puss-o-Cat//

One man had an old cat that was too weak to catch mice anymore. Well, the owner took the cat to the woods. "What do I need him for?" he thought. "I'd just be feeding him for nothing. Let him better live in the woods." He left the cat there and drove away.

Right then, a fox came up to the cat and asked,

"Who are you?"

"I'm Pan Kotski," replied the cat.

"Be my husband, and I will be your wife," said the fox.

He agreed. The fox took him to her house. There she did everything to please him: whenever she caught a chicken, she didn't eat it, but brought it to him instead.

Once a rabbit saw the fox and said to her,

"My friend Fox, I'll stop by your house tomorrow morning."

But the fox replied,

"I live with Pan Kotski now, and he'll tear you apart!"

The rabbit told the wolf, the bear, and the wild boar about Pan Kotski. They gathered together and started thinking how to see Pan Kotski. Then they said,

— А зготуймо обід!

I взялись міркувати, кому по що йти. Вовк каже:

— Я піду по м'ясо, щоб було для борща.

Дикий кабан каже:

А я піду по буряки і картоплю.

Ведмідь:

А я меду принесу на закуску.

Заєць:

А я капусти.

От роздобули всього, почали обід варити. Як зварили, стали радитись: кому йти кликати на обід пана Коцького.

Ведмідь каже:

— Я не добіжу, як доведеться тікати.

Кабан: — А я теж неповороткий.

Вовк: — Я старий уже і трохи недобачаю. Тільки зайчикові й приходиться.

Прибіг заєць до лисиччиної нори; коли це лисичка вибігає, дивиться, що зайчик стоїть на двох лапках біля хати, та й питає його:

— А чого ти прийшов?

Він і каже:— Просили вовк, ведмідь, дикий кабан і я прошу, щоб ти прийшла з своїм паном Коцьким до нас на обід!

А вона йому: — Я з ним прийду, але ви поховайтесь, бо він вас розірве.

"Why won't we cook dinner!"

They started thinking who would bring what.

The wolf said,

"I'll bring the meat so that we could have some for the borsch."

The wild boar said,

"And I'll bring beets and potatoes."

"And I'll bring some honey for dessert," said the bear.

"And I'll bring some cabbage," said the rabbit.

Well, they brought everything and started cooking dinner. When they finished, they began deliberating on who would go and invite Pan Kotski to dinner.

The bear said,

"If I have to run away, I won't make it."

The boar said,

"I'm not that fast, either."

The wolf said,

"I'm already old and a bit blind. Only the rabbit can do it."

The rabbit came running to the foxhole. At this, the fox ran out of the hole and saw the rabbit standing on his hind legs by her house. And the fox asked him,

"Why are you here?"

The rabbit replied,

"The wolf, the bear, the wild boar, and I invite you and your Pan Kotski to join us for dinner!"

And the fox said to the rabbit,

"We will come, but you shall hide, or he'll bite your heads off."

Прибігав зайчик назад та й хвалиться:

— Ховайтеся, казала лисичка, бо він як прийде, то розірве нас!

Вони й почали ховатися: ведмідь лізе на дерево, вовк сідає за кущем, кабан заривається у хмиз, а зайчик лізе в кущ.

Коли це веде лисичка свого пана Коцького. Доводить до стола, він побачив, що на столі м'яса багато, та й каже:

— Мяа-у!.. мяа-у!.. мяа-у!..

А ті думають: «От, вражого батька син, ще йому мало! Це він і нас поїсть!»

І зліз пан Коцький на стіл та й почав їсти, аж за вухами лящить. А як наївся, то так і простягся на столі.

А кабан лежав біля стола у хмизі, та якось комар і вкусив за хвіст, а він так хвостом і крутнув; кіт же думав, що то миша, та туди, та кабана за хвіст!

Кабан як схопиться, та навтіки! Пан Коцький злякався кабана, скочив на дерево та й подерся туди, де ведмідь сидів.

Ведмідь як побачив, що кіт лізе до нього, почав вище лізти по дереву, та до такого доліз, що й дерево не витримало — так він додолу впав — геп! Та просто на вовка, — мало не роздавив сердешного.

Як схопляться вони, як дременуть, то тільки видно; а заєць і собі за ними— забіг не знати куди...

А потім посходились та й кажуть:

— От який малий, а тільки – тільки нас усіх не поїв!

The rabbit came running back and started bragging,

"The fox said to hide, or he'll bite our heads off when he comes!"

So, they started hiding: the bear was climbing up a tree, the wolf was crouching behind a bush, the boar was digging into brushwood, and the rabbit was crawling into a shrub.

Meanwhile, the fox arrived with Pan Kotski. She led him to the table. The cat saw a lot of meat on the table, and he said,

"Meow! Meow! Meow!"

And the others thought, "Oh, son-of-a-gun, he wants more! Then he'll eat us, too!"

But Pan Kotski climbed onto the table and started eating, playing a good knife and fork. And as soon as he enjoyed his fill, he stretched himself out on the table.

The boar lay under the brushwood by the table, a mosquito somehow bit him on the tail. His tail twitched, the cat took it for a mouse, and pounced on the boar's tail.

The boar took off running for the hills! Pan Kotski was scared by the boar, jumped up the tree, right up to where the bear was hiding.

As soon as the bear saw the cat climbing up to him, the bear started climbing higher and higher up the tree. He got up so high that the tree couldn't hold up against him. Down he fell – crash! – right onto the wolf, almost crushing the poor fellow.

At once they took a clean pair of heels and fled out of sight. The rabbit sprinted after them and disappeared.

Afterwards, they all gathered together and said,

"What a kiddo! Yet, he nearly ate us all!"

Illustrations:

 $\underline{https://sites.google.com/site/ivankavituk1303/ukraienska-narodna-kazka-pan-kockij-1}$

